

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Libri// Officialis// Sive Agendae S.// Ecclesiae Treverensis
Pars// Prior**

Jakob <III., Trier, Erzbischof>

Avgvstae Treverorum, 1574

VD16 A 766

De Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72595](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72595)

Poenitentia.

XCV

Suspenduntur Episcopi & Superiores ab ingressu Ecclesiae. Inferiores vero ab officio, & beneficio, qui dum visitant dioecesim exigunt pecuniam vel munera, vel a non visitatis procuracionem contra canones accipiunt.

VIII

Interdictur ingressus Ecclesiae his qui celebrant presentibus excommunicatis publice, vel interdictis, aut eos recipiunt ad sacramenta Ecclesiae, vel sepulturam.

IX

Suspensus est compromissorius, si eligit scienter indignum.

X

Suspensus est ab omni actu legitimo excommunicatus maiori excommunicatione.

XI

Suspenduntur ab officio praedicationis omnes religiosi, qui postquam fuerint requisiti per rectores ecclesiarum, scienter omiserint facere conscientiam confitentibus de decimis soluendis.

XII

Suspenduntur ipso facto clerici ab officij executione qui recipiuntur ad communionem, vel oblationem altaris manifestos usurarios.

XIII

De dispensatione à suspensione.

Suspensus simpliciter a iure, potest ab Episcopo absolui, nisi canonis conditor sibi referuet. Si vero suspensus est ab homine, absoluet, qui eam tulit, vel superior.

Hac quae de Suspensione dicta sunt, quia pertinet potius ad clericos quam ad laicos, docent pastores non tam quomodo audiant confessiones aliorum (nisi fortasse sacerdotum) quam quomodo ipsi faciant suam, ut videlicet peccata propria cognoscant, & vitent, siue emendent.

Suspensus tenetur communiter abstinere ab eo a quo suspeditur, vel a quo prohibetur, sub poena peccati mortalis. Imo etiam sub poena irregularitatis, a diuinis officijs, si ab illis suspendatur.

De interdicto.

Interdictum ecclesiasticum est quaedam prohibitio quando in aliqua terra, vel ecclesia, vel personae interdicitur administratio sacramentorum, vel diuinorum officiorum celebratio, siue executio aliquorum spiritualium.

Interdictum est triplex. **L**ocale: **P**ersonale: **L**ocale, & **P**ersonale simul. **L**ocale, ut quando interdicitur ciuitas, prouincia, &c. hoc est, quando prohibentur homines ibi habitantes a certis sacramentis ibi accipiendis, & a sepultura, & ne clerici ibi publice celebrare & sacramenta conferre possint.

Personale, quando populus, clerus, collegium, &c. interdicitur.

L. oca-

Locale & Personale simul, quando locus & personæ simul sunt interdita.

Nominatim interditi sunt vitandi in diuinis à clericis celebrantibus sicut excommunicati, non autem extra diuina. Celebrans ergo si admittit aliquem interdictum ad diuina, incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesiæ.

Nemo tenetur seruare interdictum ecclesiasticum à iure, vel ab homine generaliter promulgatum, nisi talis sententia fuerit contra personam, collegium, ecclesiasticam communitatem, vel locum certum, à iudice publicata, vel denunciata specialiter & expressè, non obstantibus quibuscunque in contrarium.

Quia ergo in his locis rarus est interdicti huius vsus, & ante denunciationem, per iudicem faciendam, nemo peccat non seruando, nõ videtur necesse plura addere.

Ecclésiastica interdita non indigent reconciliatione: sed interdictum nudo verbo potest tolli, dicendo **Reuoco, Remoueo, vel Absoluo, &c.** non enim opus est aliqua certa forma verborum.

De violatione siue pollutione Ecclesiarum.

Quibus modis polluatur Ecclesia, ita vt indigeat reconciliatione.

- I** Ex effusione sanguinis magna & iniuriosè facta in Ecclesia, si factum est publicum: quòd si vnum ex his desit, non polluitur.
- II** Polluitur & ex homicidio voluntario, sine sanguine, vt si fur suspèdatur, &c. non autem ex homicidio fortuito, verbi gratia, lapide cadente de pariete. Si quis percussus in Ecclesia, extra moriatur, est polluta, non contrà. Si quis supra Ecclesiam, vt in tecto, vel infra interficiatur, quia sit extra, non polluitur. Si quis enormiter percutiatur, sine tamen sanguinis effusione non polluitur. Licet consuetudo laudanda sit eorum, qui ecclesias hoc casu reconciliant ad aliorum terrorem.
- III** Per effusionem voluntariam seminis humani, si factum sit publicum, quia Ecclesia non iudicat de occultis.
- III** Quàdo ibi sepelitur excommunicatus, vel paganus, siue infidelis: qui, si fuerit in vtero matris fidelis sepeliendæ, vt quando moritur prægnans,

nans, sepelietur cum matre tanquam pars, & membrum eius.

Si ecclesia vel altare, vel coemiterium ab Episcopo publicè excommunicato consecratur, vel etiam benedicatur, quia ante reconciliationem, nec celebrare, nec sepelire ibi licet.

De Irregularitate.

Irregularitas est impedimentum canonicum quo quis ad ecclesiasticos ordines promoueri, vel iā promotus, in eis ministrare prohibetur

Infamia iuris vel facti tollit executionem ordinum

Ordinatio ab Episcopo excommunicato, scismatico, hēretico, deposito, suspēso, interdicto: secus si adhuc toleratur ab Ecclesia:

Executio ordinis sacri non habiti.

Si suspēsus excommunicatus maiori excommunicatione, vel interdictus ingerit se diuinis, celebrando, vel aliquid faciendo attributum certo ordini, fit irregularis.

Si celebrat, vel aliquem ordinis actū exequitur in loco interdicto.

Si recipit ordines, etiam minores, in excommunicatione maiori, fit irregularis.

Postremo quomodo fiat aliquis irregularis ex mutilatione, homicidio, vel ex causa sanguinis, vt nec ordinari, nec in ordinibus susceptis ministrare possit petendum est ex Canonistis. Non n. multum pertinet ad laicorum confessiones audiendas, imò nec ad audiendos clericos, quia suspēsi, interdicti, & irregulares, si poeniteant, a peccatis absolui possunt, manente suspensione, interdicto, & irregularitate, & nihilominus dispensatione opus habent, vel Papali, vel Episcopali, vel eorum quibus Papalis, vel Episcopalis auctoritas communicata est. Et post quantūcunque poenitentiā si interdicti, irregulares, vel suspēsi a diuinis, celebrarent, vel in diuinis officijs, a quibus prohibiti sunt, ministrarent, peccarent grauiter, quoties id præsumerent.

Dispensatio in Irregularitate.

Habens auctoritatem vel commissionem dispensandi ab irregularitate dicat. Ego auctoritate sanctissimi Domini nostri Papæ, vel auctoritate ordinaria, vel vigore priuilegij tibi concessi & mihi exhibiti, tecum dispenso super irregularitate (vel irregularitatibus) quam (vel quas) contraxisti propter talē & talē causam (vel: si cōtraxisti: quādo est dubiū) in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Quod si cōmissio habet certā formā insertā, absolues eadē & nō alia debet vti.

Ante

JV

I